

Rugăciuni pentru vindecarea fricii și a durerii sufletești

Când avem sufletul împovărat de griji și greutate, inima frântă și cădem în deznădejde, când ne este frică și ori de câte ori simțim nevoia, acasă sau în biserică, este bine să o chemăm în rugăciunile noastre pe Maica Domnului. De acolo de Sus, de Sus de tot, Ea ne ascultă negreșit și ne împlinește dorințele. Iată, două dintre rugăciunile care ne vindecă de frică și ne ușurează sufletul îndurerat!

1. *Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, Valuri de patimi mă împresoară, Mare necaz și strămtorare îmi umplu sufletul, O, întru-tot Sfântă Maică, Liniștește sufletul meu cu pacea Fiului Tău Și alungă deznădejdea și întristarea sufletului meu cu harul Său. Potolește furtuna păcatelor mele, Care mă frig precum un vierme în foc și stinge-i flăcările. Uple-mi inima de bucurie, Preacurată Maică, Și împăraștie ceața nelegiuirilor mele de la fața mea, Căci acestea mă împresoară și mă tulbură. Luminează-mă cu lumina Fiului Tău. Sufletul meu se simte sfârșit, Totul îmi este greu, chiar și rugăciunea. Iată-mă, rece ca piatra. Buzele mele șoptesc o rugăciune, Dar inima mea nu tresaltă. Necazurile m-au împresurat de pretutindeni. Topește gheața din jurul sufletului meu Și încălzește-mi inima cu dragostea Ta. Nu-mi pun nici o încredere în apărarea venită de la oameni, Ci îngenunchez dinaintea Ta, O, Prea Sfântă Maică și Fecioară, Nu mă alunga de la fața Ta, Ci primește rugăciunea robului Tău. Tristețea m-a cuprins.*

Nu mai pot răbda năvălirile răului. Nu am nici o apărare, Nici nu aflu loc de refugiu, om nenorocit ce sunt. Sunt pururea biruit în lupta aceasta Și nu am altă mângâiere decât în Tine, Preasfântă Maică. O, nădejdea și apărarea tuturor credincioșilor, Nu trece cu vederea rugăciunea mea.

Amin!

2. *Prea Sfântă Maică a lui Hristos, Prea Curată, Prea Binecuvântată Maică a lui Dumnezeu, Vezi cum răul mă izbește! Nu am pace, Sufletul meu se apleacă, Duhul meu se cutremură. Grăbește-Te, Prea slăvită Maică și mă ajută! Roagă-L pe dulcele Domn Iisus Hristos, Să aibă milă de mine Și să-mi ierte păcatele pe care le-am săvârșit. O, Preasfântă Maică a Domnului nostru Iisus Hristos, Bunătatea Ta cea plină de iubire este nesfârșită, Și e cel mai mare vrăjmaș al puterilor răului. Slobozește-mă și pe mine, Privește cum răul vrea să mă împiedice, Să-mi zdrobească credința, Dar eu îmi pun toată nădejdea în Domnul. Slavă Ție, Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii Și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii,*

Amin!

Când sufletul plânge, doar credința și iubirea îl pot face să cânte de bucurie!

Iată de ce avem nevoie de maici, preoți și călugări, în viața noastră!

Nu de puține ori, atunci când avem un dor în suflet sau o apăsare care ne întristează profund, căutăm liniștea în lăcașele de cult. Vara, cu precădere perioada vacanței, ne permite să ne reculegem mai mult timp în sânul mănăstirilor și al bisericilor. Indiferent de situația delicată în care ne aflăm, putem ajunge să trăim frumos și în bucurie, dacă-i oferim sufletului hrana duhovnicească de care are nevoie.

Plini de iubire și de sete de Dumnezeu, călugării, pustnicii, preoții și maicile care ne întâmpină și ne însoțesc în această călătorie spre îmbogățire spirituală, sunt pentru noi, adevărate porți spre Rai care ne fac sufletul să cânte de bucurie. Despre importanța acestor oameni în viața noastră, ne vorbește în cele ce urmează, părintele Cristian Bolea, parohul Parohiei Dimieni, din comuna Tunari, într-un frumos cuvânt de învățătură pe care ni l-a împărtășit cu dragă inimă. "S-a spus mereu că Dumnezeu mai ține lumea aceasta pentru că există călugări și maici. Aceștia au renunțat la lume și s-au retras în singurătate, din iubire față de semenii, pentru a se ruga neîncetat pentru noi, dar și pentru a se desăvârși, pentru a se sfinți. Dintre toți aceștia, unii s-au retras și mai mult, adică mai departe, în pustietate. Aceștia se numesc pustnici sau sihaștri. Pustnicii nu mai trăiesc în mănăstire împreună cu ceilalți părinți și frați, ci ei locuiesc în peșteri, în munți și prin crăpăturile pământului. Ei țin posturi aspre, se roagă foarte mult, fac multe închinăciuni și metanii, dar mai ales inimile lor sunt pline de iubire și compasiune. Vorbesc foarte puțin și dorm foarte puțin. De obicei dorm pe scaun, sau cel mult pe un pat tare direct pe scândură, sau chiar pe jos. Unii dintre ei dorm chiar și în viitorul lor sicriu, pentru a-și aminti despre propria lor moarte și pentru a scoate astfel din inimile lor orice poftă păcătoasă, mai exact rădăcinile păcatelor", spune părintele Cristian Bolea.

Frica se învinge prin iubire

"Dintre pustnici mulți au ajuns sfinți. Unii chiar și făcători de minuni, înainte-văzători sau văzători cu duhul, iar mulți au avut darul lacrimilor, plângând încontinuu cu lacrimi de pocăință amestecate cu lacrimi de nădejde și bucurie. Ei ne-au învățat că pocăința sau plângerea pentru păcate se face cu nădejde și curaj, nu cu deznădejde și descurajare. Adevărata pocăință se arată când omul părăsește păcatul și în locul păcatului pune virtutea opusă aceluia păcat. Spre exemplu, sfinții pustnici au spus din experiența lor că opusul fricii nu este neapărat curajul, ci iubirea. Frica se învinge prin iubire. În general vorbind, atunci când omul îl iubeste cu adevărat pe Dumnezeu, nu doar formal, ci din adâncul inimii sale, se va păzi de a cădea în păcate și patimi, pentru a nu-l întrista pe Duhul Sfânt, adică pe Dumnezeu. Pustnicii au fost plini de harul lui Dumnezeu. Și rămân așa și după ce se mută în viața de sus, adică după ce mor cu trupul. Astfel se constată că sfințele lor moaște sunt bine-mirositoare, sunt frumoase, sunt făcătoare de minuni, sunt vindecătoare

de boli și alungă demonii", mai spune părintele Cristian Bolea.

Duhul Sfânt sălășluiește în pustnici, preoți, maici și călugări

"Duhul Sfânt sălășluiește în sfinți. Dintre sfinții călugări și pustnici amintim aleatoriu pe: Sfântul Dimitrie cel Nou Ocrotitorul Bucureștilor, Sfântul Nicodim cel Sfințit de la Tismana, Sfântul Grigorie Decapolitul de la Bistrița Vâlciei, Sfântul Ioan Iacob de la Neamț sau Hozevitul. Dintre sfințele maici sau pustnice amintim pe: Sfânta Parascheva de la Iași și Sfânta Teodora de la Sihla. Da, este un lucru foarte adevărat că Dumnezeu, pentru Sfinții care sunt printre noi mai ține aceas-

tă lume și încă nu-L trimite a doua oară pe Mântuitorul Hristos ca Judecător. Cum ne dăm seama? Haideti să cugetăm împreună puțin la ceea ce se petrece la ora actuală pe Pământ. Vedem și auzim cu toții, și ne lovim de o mulțime de păcate, și câte și mai câte lucruri rele și urâte. Acum înțelegeți? Dacă nu ar fi pustnicii, maicile, călugării, preoții și credincioșii sinceri și dedicați Sfintei Biserici, dacă nu ar fi slujbele sfinte și mai câte Liturghie, lumea nu ar mai fi (mă refer din punct de vedere duhovnicesc, adică, cu referire la scopul pentru care omul a fost creat de Dumnezeu: pentru mântuire, sfințire și veșnicie). Pentru că acești oameni plini de Duh Sfânt aduc în lume prin ceea ce fac ei, pe Iisus Hristos Care este Lumina lumii. Iisus a zis: „Eu sunt Lumina lumii. Cel ce rămâne în Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea Lumina vieții!". Pentru rugăciunile Sfinților Cuvioși și de Dumnezeu purtători Părinți ai noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne pe noi! Amin!", spune părintele Cristian Bolea, de la Parohia Dimieni, comuna Tunari.

